

წ ა შესუქი სერუსალემელი

ქაპრალ მიჰვანაპისათვის*

ილოამდ მის პირველისაებრ სა-
რწმუნოებით და მანცა იგივე ხე-
დვად მოიპოვენ.

აკუეთუ ვინმე დაჯსნილი
იყოს, შევედინ იგიცა პირველსავე მას საბ-
ანელსა პროადიკისასა და ეყოს მას, რადცა
ენებოს, გარნა ჰრწმენინ ხოლო და ესევედინ
შას, ჯომელმან-იგი ათრვამეტისა წლისა და-
ჯსნილი აღადგინა.

აკუეთუ ვინმე ქურივი იყოს, ჰბაძვედინ
იგი წმიდასა **წწწას** წინანარმეტყუელსა
მარხვითა, მღვდარებითა და ლოცვითა.

აკუეთუ ამის ცხოვრებისაგან მაძლარი იყოს,
ემსგავსენ იგი წმიდასა **სკმეონს** და ჰბაძვედინ
იგი მისსა მას ღირსებით ცხოვრებასა და იგიცა
იქმენინ ტაძარ და სადგურ სულისა წმიდისა;
და შენცა მიისწრაფე, ვითარცა მან ტაძარსა
მას. ჯამეთუ მუნ ორნი გურიტინ ანუ ორნი
მართუენი ტრედისანი შეინირვოდეს, ხოლო
აქა გურიტისა წილ წმიდად იგი წმიდათად
შეინირვის, რამეთუ სულისადა იყო შესანირავი
და ჯორცთად მუნ შხოლოდ-შობილი ყრმად
ჩჩვლად აჩუენებდა.

ქოლო **ჯორდანეს** ჰხედვედ მას განშიშ-
უვლებულად და დაგიკვრდებოდა გარდამ-
ოსლვად იგი სულისა წმიდისადა სახედ ტრედისა
მას ზედა და გესმოდა ზეცით გარდამოდა იგი
წამებად შამისადა და აღიარებდ მას იმრთად;
ჰხედვედ შას ჯუარსა ზედა დამოკიდებულსა
და მიეგებვოდე კურთხევად მკუდრეთით
აღდგომილსა.

ადეს შევიდა **ესუ სერუსალემდ**, ყრმადა
ყოველი დაბადებული იძვოდა, რამეთუ
სკმეონს ვითარცა ყრმადა აქუნდა მკლავთა
ზედა, ხოლო იმრთად ქადაგებდა და იტყოდა:
«ან, **აფალო**, განუტევე მონაჲ ქენი მსგავსად
სიტყვსა ქენისა მშვდობით»(ლუკ.2,29). **სრა**
ხოლო თუ მე, არამედ პირველ ჩემსა **სდამი**
პყრობილებისაგან განეტევების და მისი იგი
საცთური დაჯსნდების.

სმიერითგან არლარავინ აყუედროს გარ-

დასლვად იგი მცნებათად და აღმოცწნებაჲ
იგი ეკალთად, რამეთუ შდიდარი იგი მისთვს
10 დაგლახაკნა და ეკლისაჲ იგი გვრგვნი მის წილ
შან დაიდგა და ჯუარსა ზედა განიპყრნა
ჯელნი, რადთა თანა-ნადები იგი მისი შან
გარდაიჯადოს.

სწ, **აფალო**, განუტეო მონაჲ ქენი მშვდო-
15 ბით. სიტყვთა ჰყოფს ესე, რომელ-იგი თქუა
უსაია, ვითარმედ: «არა თუ მოციქულმან, არცა
ანგელოზმან, არცა მამშვდებელმან, არამედ
შან თავადმან აცხოვნნა იგინი»(ეს.63,9). **სწ**
არა თუ ძალნი ცათანი რაჲ საშინელებით
20 მოავლინნა, არცა ანგელოზნი იგი ცეცხლებრ
მოტყინარენი განსადევნელად მისთვს, რო-
მელმან-იგი თქუა, ვითარმედ: «აღვიდე სი-
მაღლესა **ცისასა** და მუნ დავიდგნე საყდა-
რნი **ხემნი**»(ეს.14,13), არამედ თვთ **წავადმან**
25 ქუაბითა მით და ბაგასა შინა შეხუეულმან
სახუეველითა მოულო სამოსელი იგი დიდ-
ებისაჲ, რომელ-იგი ზაკუვით მიეპარა **სდ-**
ამისგან. **თა** ამის ყოვლისათვს დასძინა **სკ-**
მეონ და თქუა: «რამეთუ იხილეს თუალთა
30 ჩემთა მაცხოვარებაჲ ქენი»(ლუკ.2,30).

ქაჲ იხილეს თუალთა შენთა, **ჰ სკმეონ?** ნუ
დაჰფარავ ჩუენგან! **თა** იგი იტყვს: რომელ-
იგი პირველ **ჯვამსგან** წყევად იქმნა, ან ესერა
ასულსა მისსა წყაროჲ იგი ცხოვრებისადა მოაქუს
35 და ჭეშმარიტად, რამეთუ «იხილეს თუალთა
ჩემთა მაცხოვარებაჲ ქენი, რომელ განუშვადე
წინაშე პირსა ყოვლისა ერისასა»(ლუკ.2,30-31).

ქომელმან ჩუენთვს ჯორცნი შეისხნა, გუ-
ექმნა ჩუენ თაყუანის-საცემელ, რადთა არლარა
40 ძელთა და ქვათა და ყოველთა დაბადებულთა
ცთომით თაყვანის-სცემდენ კაცნი, არამედ
ჭეშმარიტსა იმერთსა უხილავსა და ძესა
შისსა შხოლოდ-შობილსა, ქომელმან-იგი
ჩუენთვს ჯორცნი შეისხნა და ვიხილეთ ჩუენ,
45 და სულსა წმიდასა.

სწ ვითარ ყოვლად განკრძალულად თქ-
უა სულიერად წინანარმეტყუელმან შემდგ-
ომიცა ესე: «ჩათელი გამობრწყინებად ნა-

* სინური მრავალთავი 864 წლისა, რედ. სკ. ჰანიძე, თბ., 1959. სვ. 90-93.

რმართთა ზედა და დიდებად ერისა ჰენისა **სრაელისა?**»(ლუკ.2,32).

აკუეთუმცა არა მოვიდა შაცხოვარი ყოველთაჲ, ნარმართნიმცა არა ცხომდეს; და უკუეთუმცა ნათესავი **სბრაჰამისი** არა შოვამდგომელ იქმნა, განბნეულნი **სრაელისანი** არამცა შეკრებულ იყვნეს; და უკუეთუმცა ბუნებისა იგი ჰემოქმედი და მუშაკი სარწმუნოებისაჲ არა მოსრულ იყო ხეცით, ნინადაცუეთილუებისა იგი ზღუდჷ არამცა დაცემულ იყო; და უკუეთუმცა ქვაჲ იგი საკიდური ჩუენ არა ჰურო გუექმნა, დაწსნილი იგი სახლი ვერ შესაძლებელ იყო აღშწნებად.

ნა იყვნეს მამაჲ მისი და დედაჲ მისი დაკვრვებულ სიტყუათა მათ ზედა **სკმეონისთა**, რომელთა-იგი იტყოდა ნინანარმეტყუელუებით შესუეს ზედა, რამეთუ ლიტონ იყო მიხედვაჲ მისი და იმრთეებრ ადიდებდა ყრმად მიქუმული და იმრთად საგონებელი.

ნა აკურთხნა იგინი **სკმეონ** და თქუა: «აჰა ესერა ესე დგას დაცემაჲ მრავალთა და აღდგინებად **სრაელსა** შორის»(ლუკ.2,34). ჰაჲ არს დაცემაჲ იგი და აღდგინებაჲ? გუნებავს, ნინანარმეტყუელო, რაჲთა გულისხმა-ვყოთ. – დაეცა **სუდა** და აღდგა **სავლე**; **ჰურიათა** იგი კრებული განისხმის და მეძავი იჩინების; ფარისეველნი დაიძაჯებიან და მეზუერენი ინატრებიან; მწიგნობარნი შეურაცხ-იქმნებიან და მოგუნი ნინანარმეტყუელად ინოდებიან.

ნა **ჰარიამს** ჰრქუა, ვითარმედ: «შენსაცა სულსა განვიდეს მახვლი»(ლუკ.2,35). ოდეს იხილო სგი ჰუარსა ზედა განკუართული, ჰომელსა-იგი ჰმოსიეს დიდებაჲ შამისაჲ; ოდეს სგი იხილო, ჰომელ-იგი შენ ჰმევ, რაჲამს აგინებდენ

შას, **ჰურიანი** და ყოველნი დაბადებულნი მათსა მას კადრებასა შის ზედა განკრთენ და შეიშალნენ; ოდეს იხილო კრებული იგი, რომელნი ჯმობდენ: «ალიღე სგე და ჰუარს-აცუ»; ოდეს იძრვოდის ქუეყანაჲ და კლდენი განსთქდენ და ქვანი აღცვვოდიან, და ენებოს, რაჲთამცა დაჰკრბეს იმრთის მბრძოლთა მათ; ოდეს იხილო ცაჲ, რამეთუ მოაკლდებოდის ნათელსა და მოუწოდდეს ბნელსა, რაჲთამცა დაჰფარა კადნიერებაჲ იგი ჰუარ-ცუმისა მისთვს, მაშინ განჰკრთე და შეჰსძრწუნდე და ვითარცა მახვლმან განვლოს სული შენი; ოდეს იხილო ტაძარსა მას შინა თვნიერ ჯელისა განპება იგი კრეთსაბმელისაჲ მის, და მაშინ გამოჩნდენ მრავალთაგან გულთა ზრახვანი.

ითარ, ჰ ნინანარმეტყუელო? გულთა ზრახვანიცა იგი გუაუნყენ ჩუენ. ჰომელთა მრავალთანი? – ცან, რამეთუ **სილატჷსი** იგი დაბანაჲ ჯელთაჲ, განზრახვაჲ და ცნობაჲ გულისაჲ ძისა იმრთისაჲ იყო და გამოჩინებით თქუა: «უბრალო ვარ მე სისხლისაგან ამის შართლისა»(მთ.27,25). ნა რაჲთა **ჰაიაფაჲსი** იგი სიბოროტჷ და **სნნაჲს** კადნიერებაჲ გამოჩნდეს და მღდელთა ცილობაჲ გამოცხადნეს და ასისთავისა იგი ნამებაჲ გვრგვნოსან იქმნეს და ავაზაკისაჲ მის აღსაარებაჲ ყოველსა ქუეყანასა განეფინოს და დედათაჲ იგი მოწრაფებაჲ ყოველთა უფროს გამოჩნდეს და ცნან ყოველთა ნარმართთა, რამეთუ ჰუარ-ცუმასა მას თანა იყვნეს და საფლავისაგან არა განეშოვრნეს და შჷსნელსა მას და მწყალობელსა სასოებით მოელოდეს მესამესა დღესა აღდგომად და ერთობით დიდებაჲ შამისა და ძისა და ჩმიდისა სულისა, ან და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე. სმენ.

